

Index Rerum,

Prælati præcedens semel ut iudex ad eum non appellatur, ne dentur duo gradus jurisdictionis in eadem persona, p. 294. n. 235
 Prælati agens vel defendens in iudicio rem Ecclesiæ, tenetur proponere nomine Ecclesiæ; non suo, p. 588. n. 265
 Prælati Ecclesiæ tenetur ex contractu prædecessoris nomine Ecclesiæ facti, p. 592. n. 318
Præposteratio.
 Præposteratio vitiat & annullat actum, pagina 159. num. 12
 Præposteratio ordinis inducit nullitatem & appellationem, p. 406. n. 190
 Præposteratio executoris causat excessum & nullitatem, p. 620. n. 61
 Præposteratio ordinis etiam dati à jure in eadem causa, & sic de se ipsa ad se ipsam vitiat ipso jure, p. 646. num. 12
 A Præposteratione ordinis etiam à jure unius causæ ad se ipsam, appellatio licita est, ib. n. 13
 Præposteratio ordinis ejusdem causæ ad se ipsam vitiat processum ipso jure, ib. n. 14
 Præposteratio ordinis in diversis causis præjudicialibus, tamen inter se annullat ipso jure, ib. n. 15
 Præposteratio ordinis dati à jure unius causæ ad alteram separatam, seu unius iudicii ad aliud, non vitiat ipso jure, ib. n. 17
 Ob Præposterationem ordinis dati à jure unius iudicii ad alterum, sententia & processus tenent à quo appellare necesse est, ib. n. 18
 Ob Præposterationem, eo quod executor prius exequatur rem quam refundat expensas, potest gravatus agere de nullitate & spolio, pagina 648. numero 60
 A qua Præposteratione poterit etiam pars gravata appellare, p. 649. n. 61
 Præposterationis ordinis nullitatem sanat partis confessio emanata, ib. n. 71
Præscriptio, Præscriptum.
 Præscriptio ut procedat in jure patronatus Regio, duo requiruntur probanda, patientia, & scientia patroni & animus liberandi Ecclesiam à jure patronatus, p. 418. n. 13. & 14
 Præscriptum tantum intelligitur, quantum possessum, p. 419. n. 36
 Præscriptio super re non extenditur ad accessoria separabilia, quare præscripta visitatione, non intelligitur præscripta procuratio, ib. n. 37
 Præscriptio non extenditur ad ea, quæ veniunt in antecedens ut exemplificatur, ib. n. 38
 Præscribens institutionem non potest jure devoluto conferre, ib. n. 39
 Jure communi utens non præscribit, ibidem, numero 40
 Præscriptio tollitur per dispositionem inducentem perpetuitatem, p. 420. n. 56
 Præscriptio ordinariarum adversus indulta juris Regii patronatus non habet principium, vel si habuit, illud passim interruptum, p. 523. n. 102
 Præscriptio & consuetudo usus concessionis in una parte, extenditur ad aliam, ib. n. 105
 Præscriptio de uno casu unius speciei extenditur ad alium casum ejusdem speciei, ib. n. 113
 Præscriptio juris realis porrigitur ad omnes, etiamsi adversus eos specificè non fuerit præscriptum, p. 424. n. 122
 Præscriptio in una specie extenditur de persona ad personam, & de uno actu ad alium ejusdem speciei, ib. n. 123
 Præscriptionis causatæ à jure reali effectus extenditur adversus eos, contra quos non præscriptum est, & ad particularem speciem juris comprehensam sub uni-

co jure universali, ibidem, numero 124
 Præscriptio ordinariarum juris patronatus Regii interruptitur per singulorum Regum successionem, p. 426. n. 153
 In patronatu Regio non currit Præscriptio, p. 434. numero 281
 Præscribens in terra certas decimas, videtur quoad omnes illius terræ fructus præscripsisse, pag. 436. numero 316
Præsentatio, Præsentatus.
 Præsentatus unus solus ad Parochialem juris patronatus laicorum si sit ab examinatore reprobatus, an poterit appellare suspensivè, p. 292. n. 206
 Præsentatus an possit appellare, ne patronus alium intra terminum præsentet accumulativè tantum, p. 371. num. 8
 Præsentatio tacita inducta ex litis prosecutione excludit devolutionem, p. 400. n. 94
 Præsentati plures Clerici à patronis laicis, majorem vocum partem habens, solus est examinandus ad parochialem, nec appellationi interpositæ à minore parte habente deferendum est, p. 402. n. 128. quod limita ut ibid.
 Præsentato à majori parte patronorum & vocum debet fieri institutio, & præferri habenti minorem partem, p. 403. n. 140
 Inter patronos vertente lite super jure præsentandi, præsentatus à possessore sustinetur, etiam postmodum evicto jure patronatus à veris patronis, secus quando lis est inter patronos & Episcopum, & de ratione, ib. n. 146
 Præsentatus à majori parte patronorum instituendus est, p. 404. n. 152
 Præsentatio debet fieri corporaliter coram ordinario, nec sufficit patronum mittere instrumentum præsentationis dumtaxat ordinario, pag. 405. numero 172
 Præsentatus prius quam instituatur debet examinari, ut sciatur an sit idoneus, p. 406. n. 173
 Præsentatio non facta præsentialiter & corporaliter præsentati erit nulla, & patrono currit tempus, ib. num. 174
 Præsentatio de clerico absente erit nulla, ibidem, numero 175
 Præsentatio, electio, collatio sunt fructus juris præsentandi, eligendi & conferendi, pagina 417. numero 2
 Præsentatus à patrono putativo existente in quasi possessione præfertur præsentato ab habente jus in proprietate, ib. n. 3
 Præsentandi status & quasi possessio si non reperitur apud regiam majestatem, sed apud ordinarium, an jus patronatus contemptum dicatur, ibidem, numero 4
 Præsentandi jus habeo, ergo competit mihi jus patronatus, non est bonum argumentum, ib. n. 8
 Præsentandi quasi possessione patronus non turbatur per collationem nullam, p. 421. n. 75
 Præsentationes factæ per Catholicam Majestatem quorundam beneficiorum juris Regii patronatus, impediunt præscriptionem, etiam centenariam in aliis ejusdem qualitatis, pag. 425. num. 135. & 279. cum seqq.
 Præsentatus ab existente in quasi possessione juris patronatus, si iste evincatur, non erit avocandus à possessione, p. 428. n. 179
 Idem est quando lis vertitur inter duos collatores, ib. n. 180
 Præsentatus à Rege potest (recusante ordinario instituere) recurrere ad Metropolitanum vel ordinarium viciniorum pro institutione nanciscenda, pag. 403. n. 202
 Præsen-

& Verborum.

Præsentatus potest licitè appellare ab ordinario negligente instituere, & quid facere tunc poterit superior, p. 430. n. 213
 Præsentatio litterarum originalium an sit necessaria, vel an transumptum sufficiat, pagina 545. numero 61. remissivè.
Præsumptio.
 Præsumptio ad id, quod fieri non potest, non porrigitur, p. 161. n. 35
 Præsumptio ex instrumento elicitur tenor illius, p. 609. n. 153
Prætorium.
 Prætoria suprema ad detegendum executoris excessum faciunt trahere commissionem & processum originalem, p. 523. n. 185
 Princeps secularis non potest legem promulgare circa Ecclesiasticas personas, ut res spirituales, sed in corroborationem juris Canonici, & naturalis secus, p. 8. num. 25
 Principes temporales in principio non cognoscetes superiores, omnia tam temporalia quam spiritualia regebant, p. 11. n. 49
 Princeps temporalis non recognoscens in temporalibus jurisdictionem, tenetur ita ad protectionem clericorum, sicut laicorum, p. 12. n. 57
 Princeps supremus in temporalibus tenetur clericos ab oppressione, & violentia eis facta à iudicibus Ecclesiasticis deviare, quia murus est Ecclesiæ, pag. 14. num. 70
 Principes temporales tenentur ex debito officii impartiri brachium, auxilium, & protectionem Ecclesiasticis personis, ib. n. 71
 Principes sunt tutores reipublicæ, p. 14. n. 76
 Princeps temporalis in defectum jurisdictionis Ecclesiasticæ, tenetur auxilium suum præstare, pagina 19. num. 92
 Princeps an peccet negando auxilium violentiæ remissivè, p. 19. n. 95
 Principes Hispaniarum non usi cognitione violentiarum nisi in specie l. 36. tit. 5. recop. per tempus immemorabile, non impediuntur, quin possint in aliis causis violentiæ, & oppressionis, uti circa immemorabilem, ut etiam consuetudo extendatur ad alias, p. 23. n. 124
 Princeps Hispaniarum sive Rex habet facultatem præsentandi Episcopatus, & beneficia consistorialia, quæ alias errant Pontifici reservata, & monasteria viorum remissivè, p. 24. n. 135. & perficiendi partem seu tertiam decimarum, p. 24. n. 136
 Princeps supremus dicitur tutor vassallorum quoad protectionem remissivè, p. 34. n. 204
 Principibus Christianis commendata est à Deo, sede Apostolica, & Romanis Pontificibus protectio clericorum, & Ecclesiarum, p. 34. n. 295
 Commendata protectione per Summum Pontificem, aut alium Principem circa aliquid, non videtur in eo concessa jurisdictio, se solum defensio ab oppressoribus, ib. n. 206
 Principes, quibus clericorum & Ecclesiarum defensio, & protectio committitur, ultra defensionis legitimos modos ad jurisdictionem Ecclesiasticam non progrediantur, ne pœnis, & censuris Bullæ in Cœna Domini involantur, p. 34. n. 209
 Principes Christiani ipso jure sunt protectores Ecclesiæ, et si specialiter à Pontifice illis tribuatur protectio alicujus specialis loci, vel hospitalis, nec acquirunt jurisdictionem, nec ex tali protectione possunt inducere, aut probare superioritatem in tali Hospitali, vel loco, & ejus bonis, p. 34. n. 210
 Minister est Ecclesiæ supremus Princeps, qui occasione recursus violentiæ injuriam tollit, & oppressos

defendit, pagina 38. numero 238
 Princeps temporalis summo honore prosequitur Ecclesiasticum iudicem appellationis, cum tractet, ut ejus jurisdictio violentiam non patiat, ib. n. 239
 Princeps secularis per cognitionem violentiæ interponit suum auxilium iudici Ecclesiastico superiori contra inferiores usurpantes ejus jurisdictionem, in non devolvendis iustis appellationibus, ibidem numero 242
 Principes seculares nec ejus consiliiarii, nullus iudex Ecclesiasticus, nec Summus Pontifex ut excommunicatos habet per Bullam Cœnæ Domini, ib. numero 245
 Principes & Senatores si Summus Pontifex haberet excommunicatos, ut pastor exhortaretur, & aliquando monerent, ut desisterent ab excommunicatione & censuris, imò in contrarium suam voluntatem declaravit, ib. n. 247
 Principes seculares in multis casibus habent potestatem super Ecclesiasticos, p. 39. n. 251
 Princeps cum uni præfidi rescribit, omnibus præfidibus rescripsisse intelligitur, p. 45. n. 296
 Princeps licet sit Dominus universalis quoad protectionem & jurisdictionem, non tamen quoad dominium particularium, quod tollere nequit, pagina 49. numero 357
 Princeps in tollenda vi non debet excedere limites legitime defensionis naturalis, sed cum moderamine inculpatæ tutelæ, p. 55. n. 8
 Princeps non potest protegere vi oppressos, si de violentiæ notitiam non habet, p. 58. n. 58
 Princeps concedens aliis Dominis inferioribus jurisdictionem pleno jure, non intelligitur concessa potestas & superioritas inhærens diademati, pagina 57. num. 34
 Princeps à se non potest abdicare, quod majestati suæ adhæret, p. 57. n. 35
 Princeps in causis necessitatis extra ordinem occurrit, p. 59. n. 78
 Principem auxilium præbendo ex obruto, antequam ibi de violentia constet, passim contingeret, illud opprimenti præstare, & vim vi addere, p. 60. numero 97
 Princeps solet in necessitatibus, non servato ordine subvenire, p. 61. n. 112
 Princeps ex publica utilitate potest in aliquo casu novum genus probationis inducere, aliis etiam aliis licitis reprobatis, ib. n. 113
 Principi potius, quam Archiepiscopo tenentur Episcopi obedire, cum sint Regii Consiliiarii, pag. 72. numero 272
 Principi concessa violentiarum propulsatio, & vi oppressorum, etiam Ecclesiasticorum protectio naturalis, sibi intelliguntur concessa omnia ad id necessaria, p. 73. n. 289
 Principi concessa facultas levandi violentias, de vento serviret, si debitum non haberet exitum, & careret effectu, ib. n. 296
 Princeps in tollenda vi juris est minister, & sic non potest iudicem adstringere, ut reponat, quod secundum jus fecit, p. 77. n. 24
 Principis voluntas talis præsumitur, qualis legis scriptæ, & naturalis rationis, ib. n. 27
 Princeps & ejus Regia tribunalia in elevanda vi illata à iudice Ecclesiastico, sine jurisdictione, & extrajudicialiter procedunt, & ideo recipere testes, nec alia judicialia facere absolum esset, p. 95. n. 29
 Principis cognitio fundata est in sola violentia orta ex denegata delatione appellationis legitime, p. 109. n. 58
 Principe apponente manum in causa, iudex inferior debet supersedere, alias attentat, p. 126. n. 2
 Princeps

Index Rerum,

Princeps satis offenditur per delictum, p. 174. numero 17
Principis a voluntate qua pendet, impossibilia judicantur, p. 210. n. 86
Principi quasi informato de facti veritate aliquid assertenti est standum, p. 427. n. 166
Principis assertioni standum est in antiquis, quibus fundatur etiam in praedictum tertii, ibidem numero 167
Principis assertionis jus patronatus ad se spectare, ex relatione tamen partis non est standum, ibid. numero 168
Principes omnes Christianae Religionis simile privilegium juris patronatus habent, p. 432. n. 238
Principes Christiani habentes jus patronatus suorum Regnorum recensentur, p. 432. n. 238
Principale.
Principali concessio, concessum intelligitur quod venit ex natura actus, de quo dispositio loquitur, p. 73. n. 294
Principali concessio censetur concessum, quod venit consecutivè, & accessorie ad illud, p. 73. n. 295
Principale si non subsistat, precarium, conditio & alia accessoria evanescent, p. 161. n. 37
Unitum alteri accessorie, Principalis naturam, consuetudines, & privilegia assumit, p. 401. n. 120
Unitum accessorie perdit propriam prerogativam, proprium nomen, ac titulus extinguatur, & de cetero denominatur a Principali, ib. n. 121
Principalis cum durat gratia, per judicis accessoriam pronuntiationem non tollitur jus partis, p. 480. numero 46
Principale quod agitur inspicitur, non quod venit in consequentiam & accessorie, p. 655. n. 16
Principium.
Principium est sine potentius, causaque incipiens potentior est perficiente, p. 337. n. 30
Principio omissio, non potest fieri transitus ad extremum, p. 655. n. 25
Privatus.
Privatus ipso jure si spoliatur a privato (authoritate tamen judicis) restitui non debet, quem excludit exceptio privationis ipso jure, p. 379. n. 20
Privilegium.
Privilegium sponte concessum a Principe, potest illud revocare, p. 39. n. 9
Privilegium concessum terrae, patriae, & Reipublicae non solum laicos, sed etiam clericos comprehendit, p. 13. n. 63.
Privilegium laicorum Clericus utile, praesumitur a Papa approbatum, p. 26. n. 147
Privilegium Sedis Apostolicae emanatum in confirmationem cognitionis per viam violentiae, et si postea revocatur, nihil Regi detrahit, pagina 47. numero 349
Privilegium concessum a Sede Apostolica in comprobationem Regii recursus an possit ab eadem Sede revocari, ib. n. 354
Privilegium concessum in favorem Ecclesiae, revocari a Principe non potest, ib. n. 355
Privilegium concessum a Pontifice licet revocetur remanet Regi defensori vassallorum, & cognitio per viam violentiae extrajudicialis, cujus proprium officium est incommutabile, p. 49. n. 356
Privilegium concessum non subdito revocari non potest, ib. n. 358
Privilegium durante causa ipsum debet durare, pag. 90. num. 54
Privilegium duobus concurrentibus, alio permissivo alio prohibitive quid attendendum, p. 213. n. 5
Privilegium ita facienda interpretatio, ut aliquid specialitatis contineat, p. 289. n. 177

Et ut aliquid addat juri communi, ib. n. 178
Privilegium exceptionis si proveniat ab immemoriali, an admittat appellationem a visitatione, p. 311. numero 60
Privilegia duo ubi concurrunt, aliud prohibitive, aliud permissivum, illud potius praevalet, p. 336. num. 26
Privilegium exequendae sententiae ubi conceditur tantum ratione personae, scilicet, creditoribus, alimentariis, & in possessoris & similibus, si prima sententia pro eis lata non fuit executata, si interim in gradu appellationis revocetur, non potest exequi, nec etiam revocatoria ex ratione assignata, p. 369. n. 34
Privilegium aut rescriptum Pontificis, quo conceditur alicui ut in causa possit liberè appellare, poterit etiam tertio in ea provocare, p. 380. n. 30
Privilegium quantumvis latae ampliationis non debet ita interpretari, ut contineat plures specialitates, p. 407. n. 204
Privilegium concessum successoribus durat perpetuo, quamdiu adsunt personae in privilegio contentae, p. 420. n. 55
Privilegium apposita si sunt verba perpetuitatis, excluditur praescriptio, ib. n. 57
Privilegium concessum Cardinali providendi beneficia alicujus diocesis continens decretum irritans ordinarius providet nulliter ipso jure, etiam si Cardinalis illud non provideret, p. 42. n. 73
Privilegiorum derogatione facta per legem generalem an censetur derogatum privilegium, p. 422. n. 92. remissivè.
Privilegium continens fortissimas clausulas non est verisimile velle Principem in lege generali derogante, privilegia comprehendere, ib. n. 93
Privilegium concessum Marchioni Astoricensi praesentandi nonnullos canonicatus illius Ecclesiae sua vita durante, refertur, ib. n. 94
Privilegium Marchioni Astoricensi continens similes clausulas ac Bulla Adriani non intelligitur sublatum per regulas Cancellariae post modum in contrarium editas, ib. n. 95
Privilegia Catholicae Majestatis nullo modo trahunt Summi Pontifices, sed passim augent cum ejus merita crescunt, ib. n. 96
Privilegium per Papam concessum personis dilectis gratias & valde bene meritis, non censetur derogatum per legem derogantem quibusvis privilegiis, ib. n. 97
Privilegii usus in parte interrumpit quamlibet praescriptionem adversus illum introductam, pag. 423. numero 101
Privilegio utens in parte conservat possessionem in toto privilegio, p. 423. n. 112
Privilegio probato cessat legis assistentia, cum possessio justificetur ex titulo, p. 425. n. 142
Privilegii Apostolici concessi Regi mentionem faciunt Bullae Episcoporum & pensionum super Episcopatibus, p. 432. n. 234
Privilegium alteratur, & variatur per mutationem personarum, p. 435. n. 292
Privilegia realia per alterationem rei non perduntur, p. 436. n. 311
Privilegium competens prioratui erecto postea in Cathedrali non amittitur, sed retinetur, ibidem, n. 312
Privilegium percipiendi decimas ex aliquo fundo, si varietur modus seminis & fructuum, conservatur in eis privilegium, ib. n. 314
Privilegium exequendi provisionem Parochialis non est datum juri providendi, sed ipsi provisioni, quia provenit ex natura causae, p. 439. n. 16
Privilegium guarantee inhaerens juri & actioni debitu transit, ad quemcumque transit actio, ib. n. 18.
Privilegium

& Verborum.

Privilegio aut aliqua juris dispositione, qui uti vult, eo debet uti cum omnibus suis qualitatibus, p. 451. numero 70
Privilegium habens a Pontifice integrè percipiendi fructus etiam absens ac si fuisset praesens, non intelligitur in distributionibus quotidianis, p. 604. numero 77
Privilegium per fraudem acquisitum nihil prodest acquirenti, p. 661. n. 120
Probatio.
Non probans dicitur carere jure, pagina 147. numero 234
In probationibus stat virtus causae, ibidem numero 139
Probatio nulla quantumcumque liquidissima executionem habet, p. 348. n. 90
Ad probandum admitti non debet quis ad id, quo probato non relevat, nec prodest, puta quando aliquid consistit in jure, p. 374. n. 64
Probatio quae per juramentum fit, non dicitur legitima, p. 394. n. 344
Probationem in continenti offerens debet petere terminum brevissimum, p. 554. n. 60
Probationes & testes seu instrumenta producta in causa principali si probant liquidationem, bene prosunt in executione cartae executoriae, si ibi reproducantur, p. 625. n. 132
Processio.
Processiones non possunt facere regulares extra claustra sui conventus, p. 243. n. 72
Processiones regularium extra claustra potest Ordinarius impedire cessante consuetudine aut privilegio, p. 244. n. 74
Processionaliter cum capa & Cruce posse religiosos intrare parochiam alienam ad exportandum cadaver apud eos eligens sepulturam, qui affirmant, ib. numero 77
Ad processiones publicas omnes exempti etiam vocati accedere debent, nisi strictiori clausura viventes, p. 246. n. 102
Ad processiones publicas etiam clerici servientes in Ecclesis equitum Hierosolymitanorum compelluntur per Ordinarium accedere, ib. n. 103
Ad processiones publicas non compelluntur regulares, qui absunt a Civitate ultra dimidium miliare, ib. n. 104
Ad processiones non coguntur exempti, qui sunt nullius diocesis, vel extra Civitatem in loco habente plebem, ib. n. 105
Ad processiones non compelluntur regulares, ubi non accedendi consuetudinem habent, ibidem, numero 106
Ad processiones publicas clericos seculares, etiam exemptos, si habeant beneficium simplex in diocesi, compellit Ordinarius, ib. n. 107
Et quid in clericis nullum habentibus beneficium, sed officium in Ecclesiis, ib. n. 108
Ad processiones generales an possint regulares compelli per censuras, & alias poenas, ibidem, numero 109
Ad processiones alliciuntur, & incitantur confraternitates laicorum, non tamen compelluntur, nisi ex voto teneantur, ib. n. 110
Processiones ad publicas tantum potest Ordinarius accedere, compellere aliquos, p. 247. n. 111
Processiones publicae quae sint, & quales particulares, & de materia processionum, remissivè, ib. numero 112
Processiones, ut religiosi compellantur accedere debent fieri ex gravi causa, ib. n. 113
Processus.
Processum originale, ad effectum cognoscendi ex eo

de violentia, posse ad se exportari facere Principem, p. 60. n. 96
Processus originalis exportatio ad Senatum, & inde instructio & informatio est actus extrajudicialis, p. 61. n. 98
Processus originalis non transumptus vehi ad Senatum jubetur, ut brevitati consulatur & expensis, cum processus non sit retinendus hoc casu in Senatu, sed per momentum, ib. n. 104
Processus violentiae statim, & sine dilatione ante alios fori secularis inspicuntur, ib. n. 105
Processus inspectio in Senatu suspenditur durante termino provisionis regiae, donec pars certiorata veniat intra illum, vel mittat legitimum procuratorem, n. 143
Processus inspectio suspenditur quousque pars querelata veniat durante termino provisionis, quo transacto parte appellanti praesente, & instante inspicitur processus si sit traductus, p. 64. n. 144
Processu originali non adducto, non cognoscitur de violentia in Senatu, p. 95. n. 30
Processus originalis exportatio ad Senatum fit ad ejus instructionem, & informationem, pag. 120. numero 6
Processus remissio ad Senatum nullatenus adaptetur naturae relationis factae per inferiorem Principi, p. 142. n. 49
Processus est nullus, si judex rejiciendo exceptionem oppositam, procedit ad ulteriora sine causae cognitione dictae exceptionis, n. 33. ut in exceptione declinatoriae, p. 140. n. 34
A Processu ad ulteriora facto per judicem recusatum legitime appellatur, p. 144. n. 90
Processus in favorem ejus, cui a lege viva, vel mortua denegatur audientia, est nullus ipso jure, pag. 227. num. 3
Ab ordinato Processu & ejus intricacione appellatio licita est quoad utrumque effectum, pagina 285. numero 37
Processus totius unum dicitur continens, etiam si plures contineat articulos, pag. 282. num. 118
Summarie ubi procedi debet Processus formandus est in forma judiciali, quia substantialia iudicii non tolluntur, p. 286. n. 148
Processus iudicis a quo pendente appellatione a remissione tacita vel expressa pendet a futuro eventu, p. 324. n. 26
Ab inordinato Processu appellatio legitima est, p. 318. num. 30
Etiam in casibus, quibus a diffinitiva est prohibita appellatio, sive quoad unum, sive quoad utrumque effectum, ib. n. 31
Ab inordinato Processu appellationi esse deferendum, etiam in iudiciis aliis inappellabilibus, pagina 428. n. 176
Processus gestus tempore, quo judex debet conquirere, nullus est ipso jure, pagina 329. numero 44
Processus non sanatur per confessionem, quando nullitas inficit non solum processum, sed eandem confessionem, p. 584. n. 212
Procurator.
Procurator an possit recurrere ad Regem pro tollenda violentia virtute mandati generalis ad illam causam, quae est clausula, ut queat adire Cancellarias, &c. pro postulandis quibusvis provisionibus, pag. 41. numero 280
Procuratores, Syndicos & Praelatos sine speciali mandato ad renuntiandum, renunciare non posse, traditur, p. 112. n. 99
Procurator appellans, si compareat coram iudice a quo,